

AUTE 99-02 DE 17 DE MARÇ DE 1999

INCIDENT DE RECUSACIÓ. Batlle. Forma de tramitació del procediment. Dret al procés tramitat per un tribunal imparcial.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La part demandant en aquesta causa va presentar davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, el 27 de gener de 1999, un escrit recusant l'Hble. Batlle ponent, Sr. Pere Pastor Vilanova.

2.- El Batlle ponent va decidir directament la recusació plantejada mitjançant l'aute d'1 de febrer de 1999, en el sentit de que no existeix cap motiu que justifiqui la recusació plantejada.

3.- La part demandant ha formulat un recurs d'apel·lació contra l'aute de la Batllia, que ha tingut entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 12 de febrer de 1999 i del qual no se n'ha donat trasllat a la part que proposà la recusació.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Abans de resoldre la qüestió material plantejada per la representació del Sr. Josep R.V. ens referirem a una de procediment, que és la relativa a la forma en que s'han de tramitar els incidents com el present, en el benentès de que aquesta és la segona vegada que resolem aquesta qüestió, que va ser analitzada en l'aute número 97-07, del primer d'octubre de 1997 (recurs AD-050-2/96).

Aquesta Sala palesava, en l'aute citat, que “El capítol quart del Títol V de la Llei Qualificada de la Justícia defineix les causes d'abstenció i de recusació dels jutges i magistrats però no explica amb prou claredat el procediment que cal seguir per resoldre-les. L'article 75, i pel que fa a les recusacions, diu que el Tribunal Superior hi decidirà sobre elles (en concret sobre la procedència de la seva admissió) quan aquestes no haguessin estat acceptades per la Batllia, però

no diu quina és la forma en la que el Batlle ha de fer palès el rebuig de la recusació ni quins són els instruments de reacció de les parts en front el rebuig”.

En el cas analitzat per l’aute citat, s’exposava com el Batlle ponent havia resolt la recusació per aute i que va ser l’apel·lació del M.I. Govern l’acte processal de part que havia permès a aquesta Sala la intervenció que li atorga l’esmentat article 75 de la Llei Qualificada, de manera que si no s’hagués presentat l’apel·lació, aquest Tribunal Superior no hauria pogut resoldre la recusació, que és el que vol la Llei Qualificada com expressió de la màxima garantia en l’objectivitat d’una decisió d’aquesta naturalesa.

De l’aute esmentat interessa destacar el quart paràgraf del primer fonament de dret, en el que es diu: “Però una lectura global del precepte ens porta a la conclusió que el que caldrà fer en el futur a l’hora de tramitar les recusacions és el mateix que amb les abstencions: el Batlle recusat haurà d’emetre un informe si rebutja la recusació (no pas decidir-la per un aute) i tot seguit, trametre les actuacions, amb l’informe, a la Sala, a fi i efecte que sigui aquesta la que realment decideixi, com diu l’article 75, sobre la procedència de la recusació plantejada per la part (o de l’abstenció directament exposada pel Batlle, si fos el cas) doncs no es pot supeditar el coneixement d’aquestes qüestions per la Sala que les ha de resoldre a un eventual recurs de la part contra la decisió del jutge recusat”.

No obstant el que s’ha exposat, aquesta Sala atorga a l’aute de l’Hble. Batlle el caràcter d’informe i pot decidir la recusació plantejada.

Segon.- La Constitució andorrana reconeix a totes les persones -article 10.1- el dret fonamental a un procés substanciat per un tribunal imparcial i predeterminat per la llei. En aquest marc constitucional, la recusació permet a les parts, en els processos, rebutjar el jutge o el magistrat competent si consideren que en ell concorre alguna de les causes, taxativament fixades per la llei, que afecten la seva imparcialitat. Les de l’article 73 de la Llei Qualificada són, per tant, les úniques que poden inhabilitar subjectivament un jutge per a conèixer d’un assumpte determinat, al convertir-lo en *iudex suspectus* i privar-lo de la imparcialitat que li és pròpia.

Tercer.- La Llei Qualificada de la Justícia considera causa de recusació d’un Batlle o d’un magistrat -article 73 paràgraf quart- el fet de “tenir o haver tingut qualsevulla relació jurídica mercantil o econòmica amb qualsevulla de les parts o els seus advocats”.

Aquesta Sala acull plenament els encertats arguments del Sr. Batlle en el sentit de què el fet d’haver estat prestant els seus serveis, abans d’ésser Batlle,

pel Govern d'Andorra, de qui percebia les seves retribucions, no constitueix la causa de recusació que al·lega el demandant, que no és aplicable a les persones que han estat vinculades amb l'Administració per una relació de servei, per la qual cosa, sense més consideracions, es desestima el recurs d'apel·lació i es rebutja la recusació plantejada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha decidit que no hi ha lloc a la recusació formulada per la representació processal del Sr. Josep R.V. mitjançant l'escrit de 26 de gener de 1999. Es desestima el recurs d'apel·lació interposat per la indicada representació processal contra l'autè de la Secció administrativa de la Batllia d'1 de febrer de 1999.

Aquest Autè és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.

El Tribunal,

La Secretària,